

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 95

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

26 martie 2011

Numărul informării	Cuprins	Pagina
--------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2011/C 95/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 89, 19.3.2011	1
--------------	---	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2011/C 95/02	Cauza C-590/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bayerischen Verwaltungsgerichtshof (Germania) la 15 decembrie 2010 — Wolfgang Köppl/Freistaat Bayern	2
2011/C 95/03	Cauza C-618/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Audiencia Provincial de Barcelona (Spania) la 29 decembrie 2010 — Banco Español de Crédito, S.A./Joaquín Calderón Camino	2
2011/C 95/04	Cauza C-1/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichts Mainz (Germania) la 3 ianuarie 2011 — Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH/Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)	3

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 95/05	Cauza C-4/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Germania) la 5 ianuarie 2011 — Republica Federală Germania/Kaveh Puid	3
2011/C 95/06	Cauza C-9/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 7 ianuarie 2011 — Waypoint Aviation SA/État belge — SPF Finances	4
2011/C 95/07	Cauza C-11/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshofes (Germania) la 11 ianuarie 2011 — Air France/Heinz-Gerke Folkerts și Luz-Tereza Folkerts	5
2011/C 95/08	Cauza C-13/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal da Relação de Guimarães (Portugalia) la 11 ianuarie 2011 — Maria das Dores Meira da Silva/Zurich — Companhia de Seguros SA	5
2011/C 95/09	Cauza C-21/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Commissione Tributaria Provinciale di Benevento (Italia) la 14 ianuarie 2011 — Volturno Trasporti Sas di Santoro Nino & c./Camera di Commercio di Benevento, Equitalia Polis SpA	6
2011/C 95/10	Cauza C-24/11 P: Recurs introdus la 17 ianuarie 2011 de Regatul Spaniei împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 12 noiembrie 2010 în cauza T-113/08, Regatul Spaniei/Comisia Europeană	6
 Tribunalul 		
2011/C 95/11	Cauza T-213/09: Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2011 — Yorma's/OAPI — Norma Lebensmittelbetrieb (YORMA'S) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative care conține elementul verbal «yorma's» — Marcă comunitară verbală anterioară NORMA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	7
2011/C 95/12	Cauza T-37/11: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2011 — Republica Ungară/Comisia	7
2011/C 95/13	Cauza T-62/11: Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2011 — Air France — KLM/Comisia	8
2011/C 95/14	Cauza T-63/11: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Air France/Comisia	9
2011/C 95/15	Cauza T-67/11: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Martinair Holland/Comisia	9
2011/C 95/16	Cauza T-74/11: Acțiune introdusă la 1 februarie 2011 — Omnis Group/Comisia	10
2011/C 95/17	Cauza T-77/11: Acțiune introdusă la 31 ianuarie 2011 — Truvo Belgium/OAPI — AOL (TRUVO)	11
2011/C 95/18	Cauza T-86/11: Acțiune introdusă la 14 februarie 2011 — Bamba/Consiliul	11

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2011/C 653/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 89, 19.3.2011

Publicații anterioare

JO C 80, 12.3.2011

JO C 72, 5.3.2011

JO C 63, 26.2.2011

JO C 55, 19.2.2011

JO C 46, 12.2.2011

JO C 38, 5.2.2011

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bayerischen Verwaltungsgerichtshof (Germania) la 15 decembrie 2010 — Wolfgang Köppl/Freistaat Bayern

(Cauza C-590/10)

(2011/C 95/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Wolfgang Köppl

Pârât: Freistaat Bayern

Întrebările preliminare

1. Articolul 1 alineatul (2) și articolul 8 alineatele (2) și (4) din Directiva 91/439/CEE ⁽¹⁾ — raportate în special la articolul 2 alineatul (1) și la articolul 3 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — trebuie interpretate în sensul că un stat membru („statul membru gazdă”) are dreptul să nu recunoască un permis de conducere pentru categoria B emis de un alt stat membru („statul membru emitent”), cu încălcarea în aparență a condiției privind domiciliul, prevăzută la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Directiva 91/439/CEE, unei persoane împotriva căreia statul membru gazdă a adoptat anterior măsuri în sensul articolului 8 alineatul (2) din Directiva 91/439/CEE, atunci când această persoană a dobândit ulterior, în statul membru emitent, un permis de conducere pentru categoria C fără încălcarea în aparență a condiției privind domiciliul?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare, statul emitent poate refuza recunoașterea permisului de conducere pentru categoria C acordat acestei persoane?

⁽¹⁾ Directiva 91/439/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind permisele de conducere (JO L 237, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 2, p. 62).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Audiencia Provincial de Barcelona (Spania) la 29 decembrie 2010 — Banco Español de Crédito, S.A./ Joaquín Calderón Camino

(Cauza C-618/10)

(2011/C 95/03)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Barcelona

Părțile din acțiunea principală

Apelantă: Banco Español de Crédito, S.A.

Intimat: Joaquín Calderón Camino

Întrebările preliminare

1. Este contrar dreptului comunitar, în special dreptului consumatorilor și al utilizatorilor, ca o instanță națională să nu se pronunțe din oficiu și *in limine litis*, precum și în orice fază a procedurii, cu privire la nulitatea sau la revizuirea unei clauze privind dobânzile aplicabile ratelor restante (în acest caz de 29 %) cuprinse într-un contract de credit pentru consumatori? Instanța menționată poate opta, fără a aduce atingere drepturilor consumatorului [recunoscute de] legislația comunitară, să lase să depindă de inițiativa debitorului posibilitatea de a analiza respectiva clauză (prin intermediul căii procedurale a opoziției care poate fi formulată de acesta)?
2. În lumina articolului 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾ și a articolului 2 din Directiva 2009/22/CE ⁽²⁾, cum trebuie interpretat în mod corespunzător în acest scop articolul 83 din Real Decreto Legislativo [Decretul regal legislativ] nr. 1/2007 (fostul articol 8 din Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios [Legea generală privind protecția consumatorilor și a utilizatorilor] nr. 26/1984 din 19 iulie 1984)? Care este domeniul de aplicare, în această privință, al articolului 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE atunci când prevede că clauzele abuzive „nu creează obligații pentru consumator”?
3. Controlul judiciar din oficiu și *in limine litis* poate fi exclus în cazul în care reclamantul stabilește în mod clar în cerere rata dobânzii aplicabile ratelor restante, valoarea creanței, inclusiv

principalul și dobânzile, penalitățile contractuale și costurile, rata dobânzii și perioada pentru care se aplică respectivele dobânzi (sau trimiterea la o dobândă legală care se adaugă din oficiu la principal în temeiul legislației statului membru de origine), cauza acțiunii, inclusiv descrierea împrejurărilor invocate ca temei al creanței și al dobânzilor cerute, precizând dacă este vorba despre o dobândă legală, sau contractuală, despre o capitalizare a dobânzilor sau despre rata dobânzii creditului, dacă a fost calculată de reclamant și care este procentul de majorare în raport cu dobânda de bază a Băncii Centrale, astfel cum se prevede în regulamentul comunitar privind procedura europeană de somație de plată ⁽³⁾?

4. În lipsa transpunerii, [articolul 5 alineatul (1) literele (l) și (m), articolul 6 alineatul (1) litera (i) și articolul 10 alineatul (2) litera (l) din Directiva 2008/48/CE, atunci când menționează „măsurile pentru ajustarea acesteia”], obligă instituția financiară să includă în contract, într-un mod specific și distinct (iar nu în corpul textului, într-un mod indistinct), în mod clar și vizibil, ca „informații precontractuale”, referirile la rata dobânzii aplicabile ratelor restante în caz de neplată, precum și elementele luate în considerare pentru stabilirea acesteia (cheltuieli financiare, de recuperare ...) și să includă o avertizare privind consecințele legate de elementele de cost?
5. Articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2008/48/CE ⁽⁴⁾ implică obligația de a comunica exigibilitatea anticipată a creditului sau a împrumutului, care generează aplicarea dobânzilor aplicabile ratelor restante? Principiul interzicerii îmbogățirii fără justă cauză prevăzut la articolul 7 din Directiva 2008/48/CE este aplicabil în cazul în care instituția creditoare nu pretinde numai recuperarea bunului (capitalul împrumutului), ci și aplicarea unor dobânzi aferente ratelor restante deosebit de ridicate?
6. În lipsa unei norme de transpunere și în lumina articolului 11 alineatul (2) din Directiva 2005/29/CE ⁽⁵⁾, instanța poate aprecia din oficiu ca fiind neloială practica de a introduce în textul contractului o clauză privind dobânzile aplicabile ratelor restante?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

⁽²⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor (JO L 110, p. 30).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (JO L 399, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 9, p. 108).

⁽⁴⁾ Directiva Parlamentului European și a Comisiei din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, p. 66).

⁽⁵⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichts Mainz (Germania) la 3 ianuarie 2011 — Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH/Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

(Cauza C-1/11)

(2011/C 95/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Mainz

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH

Pârâtă: Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

Întrebările preliminare

1. Articolul 18 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri ⁽¹⁾ se aplică și persoanelor care participă în procesul de transfer?
2. În cazul în care răspunsul este unul negativ: efectul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul menționat este limitat prin aplicarea normelor de drept comunitar primar cu privire la protejarea secretelor comerciale?
3. Dacă răspunsul la prima întrebare este unul afirmativ: articolul 18 alineatul (4) din regulamentul menționat limitează, în vederea protejării secretelor comerciale, obligația persoanelor care organizează transferul de a indica în documentul prevăzut în anexa VII producătorul sau colectorul deșeurilor inclusiv față de destinatarul deșeurilor, potrivit articolului 18 alineatul (1)?
4. Dacă răspunsul la a treia întrebare este unul afirmativ: gradul limitării depinde de o evaluare de la caz la caz (interesele comerciale, pe de o parte, și protecția mediului, pe de altă parte)?

⁽¹⁾ JO L 190, p. 1, Ediție specială 15/vol. 16, p. 172.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Germania) la 5 ianuarie 2011 — Republica Federală Germania/Kaveh Puid

(Cauza C-4/11)

(2011/C 95/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Republica Federală Germania

Pârât: Kaveh Puid

Întrebările preliminare

1. Articolul 3 alineatul (2) prima teză din Regulamentul Dublin II ⁽¹⁾, potrivit căruia un stat membru este îndreptățit să examineze o cerere de azil care îi este prezentată și pentru care, potrivit articolului 3 alineatul (1) din regulament, responsabilitatea soluționării revine unui alt stat membru (denumit în continuare „statul membru responsabil”), prin derogare de la această responsabilitate (așa-numita asumare a responsabilității), trebuie interpretat în sensul că o obligație a statului membru de a face uz, în beneficiul solicitantului de azil în cauză, de permisiunea care i-a fost acordată de respectiva dispoziție poate fi întemeiată și pe motive care nu își au originea în persoana solicitantului de azil sau în alte particularități specifice cazului concret, ci rezultă dintr-o situație existentă în statul membru responsabil care pune în pericol drepturile fundamentale ale solicitanților de azil, astfel cum sunt stabilite de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „CDF”)?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Motive relevante privind obligația statului membru de a-și asuma responsabilitatea din cauza situației existente în statul membru responsabil cu privire la garantarea drepturilor fundamentale prevăzute la articolul 3 alineatul (1), articolul 4, articolul 18, articolul 19 alineatul (2) și la articolul 47 din CDF pot rezulta din faptul că statul membru responsabil nu a îndeplinit în mod corespunzător pentru o perioadă nedeterminată anumite și/sau, în mod concomitent, mai multe cerințe prevăzute de Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre (JO L 31, p. 18, Ediție specială 19/vol. 6, p. 48) și de dispozițiile Directivei 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat (JO L 326, p. 13, Ediție specială 19/vol. 7, p. 242)?

3. În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare:

Din perspectiva garanțiilor consacrate în CDF, menționate mai sus, există în orice caz o obligație a statului membru de a face uz de posibilitatea conferită de articolul 3 alineatul (2) prima teză din Regulamentul Dublin II atunci când în statul membru responsabil se constată neregularități deosebit de grave care, în principiu, pun în pericol garanțiile procedurale acordate solicitanților de azil sau care amenință existența sau integritatea fizică a solicitanților de azil transferați?

4. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua sau la a treia întrebare:

Din obligația statului membru de exercitare a posibilității conferite de articolul 3 alineatul (2) prima teză din Regula-

mentul Dublin II rezultă un drept subiectiv al solicitantului de azil față de acest stat membru de a solicita asumarea responsabilității?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 50, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 56)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 7 ianuarie 2011 — Waypoint Aviation SA/État belge — SPF Finances

(Cauza C-9/11)

(2011/C 95/06)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Waypoint Aviation SA

Pârât: État belge — SPF Finances

Întrebările preliminare

1. Articolul 49 CE se opune aplicării unei dispoziții naționale precum articolul 29 punctul 2° litera d) din Legea din 11 aprilie 1983, în măsura în care:

pe de o parte, această dispoziție permite acordarea unui credit fiscal, impozitul fictiv pe bunuri mobile, beneficiarilor de venituri din creanțe sau din împrumuturi acordate unui centru de coordonare în sensul Decretului regal nr. 187 din 30 decembrie 1982 privind crearea de centre de coordonare, atunci când societatea care utilizează fondurile împrumutate de către sau prin intermediul centrului de coordonare pentru a achiziționa un bun corporal pe care îl utilizează în Belgia pentru exercitarea activității sale profesionale acordă dreptul de folosință asupra acestuia din urmă unei societăți care face parte din același grup de societăți și care este rezidentă în Belgia, în timp ce, pe de altă parte, această dispoziție nu permite acordarea unui credit fiscal dacă aceeași societate acordă un drept de folosință asupra aceluiași bun corporal unei societăți care face de asemenea parte din același grup de societăți, dar care este rezidentă într-un alt stat membru decât Belgia?

2. Articolul 10 CE, coroborat cu articolul 49 CE, trebuie să fie înțeles în sensul că interzice o interpretare a unei dispoziții precum articolul 29 punctul 2° litera d) din Legea din 11 aprilie 1983 care ar supune acordarea unui credit fiscal,

impozitul fictiv pe bunuri mobile, beneficiarilor de venituri din creanțe sau din împrumuturi acordate unui centru de coordonare în sensul Decretului regal nr. 187 din 30 decembrie 1982 privind crearea de centre de coordonare condiției ca niciun drept de folosință asupra bunului corporal finanțat prin intermediul acestor creanțe sau împrumuturi să nu fie acordat unui membru al grupului stabilit într-un alt stat membru de către nicio societate din grup, iar nu numai de către societatea care achiziționează bunul corporal ca urmare a acestei finanțări și care îl utilizează în Belgia pentru exercitarea activității sale profesionale?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshofes (Germania) la 11 ianuarie 2011 — Air France/Heinz-Gerke Folkerts și Luz-Tereza Folkerts

(Cauza C-11/11)

(2011/C 95/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Air France

Pârâți: Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

Întrebările preliminare

1. În cazul în care un zbor a avut o întârziere la plecare care este inferioară limitelor definite în articolul 6 alineatul (1) din regulament, însă sosirea la ultima destinație a avut loc cu o întârziere de cel puțin trei ore față de ora de sosire prevăzută, pasagerii au dreptul la o compensație conform articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 din 11 februarie 2004 ⁽¹⁾?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

În cazul unui zbor compus din mai multe etape de călătorie, pentru a se stabili dacă există o întârziere în sensul articolului 6 alineatul (1) din regulament, trebuie să se aibă în vedere fiecare etapă de călătorie sau distanța față de ultima destinație?

⁽¹⁾ JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal da Relação de Guimarães (Portugalia) la 11 ianuarie 2011 — Maria das Dores Meira da Silva/Zurich — Companhia de Seguros SA

(Cauza C-13/11)

(2011/C 95/08)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação de Guimarães

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Maria das Dores Meira da Silva

Pârâtă: Zurich — Companhia de Seguros SA

Întrebările preliminare

1. În cazul producerii unui accident rutier în care sunt implicați un autovehicul și un pieton care traversa carosabilul, din care rezultă vătămări corporale și daune materiale pentru pieton, trebuie să se considere că excluderea despăgubirii unor astfel de prejudicii în cazul în care fapta cauzatoare este imputabilă comportamentului pietonului, în conformitate cu interpretarea dată articolelor 505 și 570 din Codul civil portughez, este contrară dreptului comunitar, mai exact articolului 3 alineatul (1) din Prima directivă (72/166/CEE) ⁽¹⁾, articolului 2 alineatul (1) din A doua directivă (84/5/CEE) ⁽²⁾ și articolului 1a din A treia directivă (90/232/CEE) ⁽³⁾, introdus prin articolul 4 din A cincea directivă (2005/14/CE) ⁽⁴⁾ (toate având ca obiect asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule), ținând seama de jurisprudența Curții cu privire la împrejurările în care poate fi exclusă despăgubirea în temeiul asigurării obligatorii auto?
2. În caz afirmativ, mai precis în cazul în care această excludere a despăgubirii este contrară dreptului comunitar, este conformă cu directivele în discuție interpretarea dispozițiilor menționate din Codul civil portughez potrivit căreia despăgubirea trebuie redusă sau limitată în funcție de culpa pietonului, pe de o parte, și de riscul inerent deplasării autovehiculului, pe de altă parte, în producerea accidentului?

⁽¹⁾ Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare pentru această răspundere (JO L 103, p. 1, Ediție specială 06/vol. 01, p. 10).

⁽²⁾ A doua Directivă 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare pentru această răspundere (JO 1984, L 8, p. 17).

⁽³⁾ A treia Directivă 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru daunele produse de autovehicule (JO L 129, p. 33, Ediție specială 06/vol. 01, p. 240).

⁽⁴⁾ Directiva 2005/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 de modificare a directivelor 72/166/CEE, 84/5/CEE, 88/357/CEE și 90/232/CEE și a Directivei 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind asigurarea de răspundere civilă auto (JO L 149, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 212).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Commissione Tributaria Provinciale di Benevento (Italia) la 14 ianuarie 2011 — Volturmo Trasporti Sas di Santoro Nino & c./Camera di Commercio di Benevento, Equitalia Polis SpA

(Cauza C-21/11)

(2011/C 95/09)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Provinciale di Benevento

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Volturmo Trasporti Sas di Santoro Nino & c.

Pârâte: Camera di Commercio di Benevento, Equitalia Polis SpA

Întrebarea preliminară

Taxa de registru italiană, în special articolul 18 al treilea alineat din Legea nr. 580 din 29 decembrie 1993 privind reorganizarea camerelor de comerț, industrie, artizanat și agricultură, cu modificările și completările ulterioare, este compatibilă cu Directiva 69/335/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 17 iulie 1969, în special cu articolul 10 litera (c) și cu articolul 12 litera (e)?

⁽¹⁾ JO L 249, p. 25, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 9.

Recurs introdus la 17 ianuarie 2011 de Regatul Spaniei împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 12 noiembrie 2010 în cauza T-113/08, Regatul Spaniei/Comisia Europeană

(Cauza C-24/11 P)

(2011/C 95/10)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurrent: Regatul Spaniei (reprezentant: M. Muñoz Pérez, agent)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

— Admiterea recursului și anularea Hotărârii Tribunalului din 12 noiembrie 2010, pronunțate în cauza T-113/08, Regatul Spaniei/Comisia Europeană

— anularea tuturor corecțiilor financiare privind ajutoarele pentru producția de ulei de măsline acordate prin Decizia 2008/68/CE a Comisiei din 20 decembrie 2007 ⁽¹⁾ sau, în subsidiar, anularea corecțiilor financiare în sectorul producției de ulei de măsline care privesc cheltuieli al căror avans a fost achitat înainte de 24 noiembrie 2002, sau în subsidiar, anularea corecțiilor financiare în sectorul producției de ulei de măsline care privesc cheltuieli al căror avans a fost achitat înainte de 15 iulie 2000.

Motivele și principalele argumente

1. Contradicție internă în raționamentul urmat de Tribunal și încălcarea a articolului 8 din Regulamentul nr. 1663/95 ⁽²⁾ întrucât a acceptat ca Comisia să își întemeieze corecția financiară pe nereguli care nu sunt conținute în înscrisul AGR 16844 prin care s-au comunicat rezultatele anchetei HO/2002/91/ES.
2. Încălcarea articolelor 36 și 53 din Statutul Curții de Justiție rezultată din motivarea insuficientă a hotărârii în măsura în care nu se face mențiune și așadar, nu se statuează cu privire la o susținere esențială formulată de Regatul Spaniei în procesul-verbal al ședinței, privind determinarea *dies ad quem* a termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul 729/70 ⁽³⁾ și la articolul 7 din Regulamentul 1258/1999 ⁽⁴⁾.
3. Încălcarea termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul 729/70 și la articolul 7 din Regulamentul 1258/1999:

— În primul rând, termenul este calculat de la data înscrisului AGR 16844, deși acesta nu conține toate motivele care întemeiază corecția financiară.

— În al doilea rând, Tribunalul se bazează pe o hotărâre a Curții de Justiție ⁽⁵⁾ care nu se aplică în sectorul producției de ulei de măsline, pentru a afirma că data ce determină calcularea acestui termen de 24 de luni este cea a plății sumei restante și nu data plății avansului.

⁽¹⁾ Decizia 2008/68/CE a Comisiei din 20 decembrie 2007 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare (JO 2008, L 18, p. 12)

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1663/95 al Comisiei din 7 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 729/70 al Consiliului privind procedura de lichidare a conturilor FEOGA, secțiunea Garantare (JO L 158, p. 6).

⁽³⁾ Regulamentul 729/70 al Consiliului din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 94, p. 13 — EE 03/03, p. 220)

⁽⁴⁾ Regulamentul 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 160, p. 103).

⁽⁵⁾ Hotărârea din 19 iunie 2003, C-329/00, Regatul Spaniei/Comisia, Rec., p. I-6103.

TRIBUNALUL

**Hotărârea Tribunalului din 15 februarie 2011
— Yorma's/OAPI — Norma Lebensmittelfilialbetrieb
(YORMA'S)**

(Cauza T-213/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative care conține elementul verbal «yorma's» — Marcă comunitară verbală anterioară NORMA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2011/C 95/11)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Yorma's AG (Deggendorf, Germania) (reprezentant: A. Weiß, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Schöffner, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG (Nuremberg, Germania) (reprezentant: A. von Welsler, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 20 februarie 2009 (cauza R 1879/2007-1), privind o procedură de opoziție între Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG și Yorma's AG

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Yorma's AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 180, 1.8.2009.

**Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2011 — Republica Ungară/
Comisia**

(Cauza T-37/11)

(2011/C 95/12)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Republica Ungară (reprezentați: M. Z. Fehér, K. Szíjjártó și G. Koós, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea în parte a Deciziei nr. 3 241 011 280 a Comisiei care conține o cerere de plată, în măsura în care, în raport cu Republica Ungară, se califică drept nesubvenționabile, în temeiul Facilității Schengen, anumite cheltuieli în legătură cu măsurile 1, 3, 4, 5 și 6 din obiectivul III/A, cu obiectivul vamal III/B și, în cadrul obiectivului I/C, cu stabilirea controlului de frontieră fluvial de la Mohács și stația feroviară de mărfuri de la Eperjeske;
- în subsidiar, anularea în parte a Deciziei nr. 3 241 011 280 a Comisiei care conține o cerere de plată, în măsura în care, în raport cu Republica Ungară, se califică drept nesubvenționabile sau drept numai parțial subvenționabile, în temeiul Facilității Schengen, anumite cheltuieli în legătură cu măsurile 1, 3, 4, 5 și 6 din obiectivul III/A și cu obiectivul vamal III/B;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă următoarele motive:

1. În ceea ce privește concluzia principală: încălcarea încrederii legitime și a speranțelor întemeiate, precum și încălcarea principiului securității juridice
 - Reclamanta afirmă că, având în vedere imprecizia cadrului juridic și quantumul considerabil al ajutorului acordat în temeiul Facilității Schengen, era rezonabil să se manifeste încredere, de-a lungul întregii executări a programului, în informațiile furnizate de Comisie ca răspuns la cererile exprese de luare de poziție și în numeroasele avize emise cu privire la programul indicativ.
 - În opinia reclamantei, aprobarea programului indicativ, ca autorizare prealabilă, controalele efectuate de Comisie în timpul executării programului și cooperarea dintre statele membre implică faptul că un eventual control ulterior efectuat de Comisie cu privire la posibilitatea ca proiectele să recurgă la ajutor nu îi permite în esență acestuia să pună sub semnul întrebării caracterul subvenționabil al unor proiecte pe care le-a examinat în numeroase ocazii fără a le fi pus la îndoială. Potrivit reclamantei, Comisia a oferit „garanții” în deciziile de finanțare, care i-au indus o speranță întemeiată că măsurile enumerate în programul indicativ ar fi subvenționabile.

- Principiul cooperării loiale impune și instituțiilor Uniunii obligații reciproce de colaborare cu statele membre.
 - În opinia reclamantei, dacă într-un cadru juridic atât de imprecis și de fluctuant nu se poate aștepta din partea Comisiei cel puțin o informație prealabilă și sigură cu privire la caracterul subvenționabil al unui proiect, s-ar aduce grav atingere și principiului securității juridice.
2. În ceea ce privește concluzia subsidiară: interpretarea greșită a conceptului de control exhaustiv și lipsa temeiului în stabilirea corecțiilor financiare
- Reclamanta consideră că, în decizia atacată, Comisia a considerat ca nesubvenționabile sau doar parțial subvenționabile cheltuielile menționate în concluzia subsidiară pentru motivul că nu corespund obiectivului unui control exhaustiv de frontieră sau corespund numai parțial acestuia. În opinia reclamantei, Comisia a ajuns la această concluzie ca urmare a unei interpretări greșite a conceptului de control exhaustiv.
 - Reclamanta adaugă că, în pofida informațiilor pe care i le-a transmis, Comisia nu a întreprins verificările necesare pentru stabilirea cuantumului exact care trebuia rambursat în raport cu ansamblul măsurilor și, în ceea ce privește unele dintre acestea, a stabilit în mod incorect sumele forfetare. În opinia reclamantei, Comisia a stabilit aceste sume forfetare pe baza presupusului raport dintre activitățile desfășurate de autoritățile competente în materie de control de frontieră și activitățile restante ale acestora, în loc să se întemeieze pe dispozițiile cuprinse în articolul 22 alineatul (3) litera (b) din Decizia C(2004) 248 a Comisiei privind administrarea și controlul Facilității Schengen și, astfel, pe gravitatea încălcărilor constatate ale reglementării sau pe gravitatea deficiențelor sistemului de administrare și control care au provocat — prin implicațiile lor financiare corespunzătoare — neregularitățile detectate.

Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2011 — Air France — KLM/Comisia

(Cauza T-62/11)

(2011/C 95/13)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Air France — KLM (Paris, Franța) (reprezentanți: A. Wachsmann și S. Thibault-Liger, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea în totalitate, în temeiul articolului 263 TFUE, a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie

2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39.258 — Transport aerian de mărfuri), în măsura în care se referă la Air France KLM, precum și anularea motivelor pe care se întemeiază dispozitivul acesteia;

- anularea, cel puțin, a articolului 5 literele (b) și (d) din Decizia nr. C(2010) 7694 final din 9 noiembrie 2010 prin care se impun două amenzi Air France-KLM și a motivelor pe care se întemeiază această decizie sau reducerea acestor amenzi la un quantum adecvat, în temeiul articolului 261 TFUE;
- în orice ipoteză, obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă doisprezece motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe stabilirea eronată în sarcina reclamantei a răspunderii pentru practicile Société Air France și ale KLM cu încălcarea obligației de motivare, a normelor privind imputarea, în sarcina societăților-mamă, a practicilor filialelor acestora și a normelor privind succesiunea întreprinderilor în cadrul grupurilor, precum și a principiilor răspunderii personale și individualității sancțiunilor.
2. Cel de al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului la o instanță judecătorească independentă și imparțială, prin adoptarea deciziei atacate de către o autoritate care dispune în același timp de competențe de investigare și de sancționare, contrar articolelor 47 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolului 6 alineatul (1) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
3. Cel de al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea Comunicării privind clemența adoptate de Comisie în 2002 (!) și pe încălcarea principiilor egalității de tratament și încrederii legitime, rezultând din aplicarea acestei comunicări în favoarea Lufthansa/Swiss, care nu ar îndeplini condițiile prevăzute de Comunicarea privind clemența.
4. Cel de al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea obligației de motivare ce reiese dintr-o contradicție între dispozitivul și motivele deciziei atacate în ceea ce privește definirea încălcării imputate reclamantei.
5. Cel de al cincilea motiv se întemeiază pe lipsa motivării și pe încălcarea principiilor egalității de tratament și nediscriminării care rezultă din abandonarea procedurii împotriva a unsprezece companii aeriene.

6. Cel de al șaselea motiv se întemeiază pe încălcarea principiilor neretroactivității sancțiunilor mai severe și încrederii legitime care rezultă din aplicarea Orientărilor Comisiei privind calcularea amenzilor din 2006 ^(?) în ceea ce privește calcularea amenzilor impuse reclamantei, în pofida faptului că aceste orientări au fost adoptate ulterior inițierii investigației; această aplicare retroactivă a Orientărilor din 2006 ar fi determinat o creștere semnificativă a nivelului amenzilor care nu ar fi putut fi prevăzută în mod rezonabil la data faptelor.
7. Cel de al șaptelea motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului reclamantei de a fi ascultată și a principiului egalității armelor în ceea ce privește calculul amenzilor care îi sunt impuse, întrucât nu a avut loc nicio dezbatere în contradictoriu cu privire la elementele esențiale ale calculului amenzilor.
8. Cel de al optulea motiv se întemeiază pe erori care afectează calculul amenzilor impuse reclamantei, având în vedere că aceste amenzi ar fi fost calculate pe baza unor valori ale vânzărilor greșite (i) care ar trebui să includă numai suprataxele în cauză, iar nu tarifele, și (ii) care nu ar putea să includă sumele care corespund a 50 % din veniturile *inbound* obținute de Société Air France și de KLM în Spațiul Economic European.
9. Cel de al nouălea motiv se întemeiază pe aprecierea eronată a gravității practicilor Société Air France și ale KLM, care reiese din erorile vădite de apreciere și din încălcarea principiului egalității de tratament constând, pe de o parte, în refuzul de a lua în considerare gravitatea mai redusă a încălcărilor referitoare la suprataxe, cota de piață modestă cumulată a părților, marjele de profit reduse obținute de Société Air France și de KLM și deteriorarea situației financiare a acestora din urmă din cauza crizei economice din sectorul transportului aerian de mărfuri și, pe de altă parte, în includerea în perimetrul încălcării a contactelor referitoare la practici aplicate în afara Spațiului Economic European.
10. Cel de al zecelea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului proporționalității sancțiunilor și pe o eroare vădită de apreciere rezultând din aplicarea unui quantum suplimentar de 16 % la amenzile impuse reclamantei și pe lipsa motivării cu privire la procentul de 16 % reținut cu acest titlu.
11. Cel de al unsprezecelea motiv se întemeiază pe calcularea greșită a duratei încălcării reținute în sarcina Société Air France care a determinat o creștere nejustificată a amenzii impuse reclamantei pentru această încălcare.
12. Cel de al doisprezecelea motiv se întemeiază pe caracterul vădit insuficient al reducerii cu 15 % a amenzilor impuse reclamantei în considerarea regimurilor de reglementare a transportului aerian de mărfuri între statele membre și state terțe.

(¹) Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2002, C 45, p. 3).

(²) Orientările privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO 2006, C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

A acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Air France/Comisia

(Cauza T-63/11)

(2011/C 95/14)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Société Air France (Roissy Charles de Gaulle, Franța) (reprezentanți: A. Wachsmann și S. Thibault-Liger, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea în totalitate, în temeiul articolului 263 TFUE, a Deciziei Comisiei Europene nr. C(2010) 7694 final din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, a articolului 53 din Acordul SEE și articolul 8 din Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian, cazul COMP/39.258 — Transport aerian de mărfuri, în ceea ce privește Société Air France, precum și a considerentelor pe care se întemeiază dispozitivul;
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 5 litera (b) din Decizia nr. C(2010) 7694 final din 9 noiembrie 2010 prin care se aplică o amendă Société Air France și a considerentelor pe care se întemeiază acesta sau reducerea respectivei amenzi la o valoare adecvată, pe baza articolului 261 TFUE;
- în toate cazurile, condamnarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă zece motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-62/11, Air France — KLM/Comisia.

A acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Martinair Holland/Comisia

(Cauza T-67/11)

(2011/C 95/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Țările de Jos) (reprezentant: R. Wesseling, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea în tot sau în parte a articolelor 1-7 ale deciziei sau
- reducerea amenzilor aplicate prin articolul 5 din decizie și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiune în temeiul articolelor 263 TFUE și 261 TFUE și al articolului 31 din Regulamentul 1/2003 având ca obiect modificarea și anularea Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39.258 — Transport aerian de mărfuri) în măsura în care se adresează Martinair Holland N.V. și, cu titlu subsidiar, reducerea amenzii aplicate.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Prin intermediul primului motiv, reclamanta invocă faptul că:

- Comisia a încălcat obligația de motivare prevăzută la articolul 296 TFUE și la articolul 41 din Cartă (dreptul la bună administrare), întrucât nu rezultă din decizie natura și întinderea încălcării/încălcărilor; pe de o parte, dispozitivul deciziei identifică în mod clar patru încălcări (probabil unice și continue) referitoare la grupe distincte de destinatari, perioade și zone geografice diferite; pe de altă parte, motivarea nu este întemeiată pe niciuna dintre aceste patru încălcări specifice sau nu se referă la niciuna dintre acestea;
- în măsura în care Tribunalul nu poate să examineze pe deplin motivele care stau la baza deciziei întrucât aceasta nu este motivată (suficient de clar), Comisia a încălcat drepturile procedurale fundamentale ale reclamantei; în special, reclamanta susține că decizia încalcă dreptul la bună administrare, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare prevăzute la articolele 41, 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta invocă faptul că Comisia a săvârșit erori vădite de apreciere în calcularea amenzii, încălcând Regulamentul 1/2003⁽¹⁾, Orientările privind calcularea amenzilor și principiile proporționalității și egalității de tratament, precum și obligația de motivare, contrar articolelor 41 și 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, articolului 296 TFUE și altor principii generale ale dreptului UE. În această privință, reclamanta susține că:

- în primul rând, Comisia a săvârșit erori vădite de apreciere, cu încălcarea Orientărilor privind calcularea amenzilor și a principiilor proporționalității și egalității

de tratament, prin includerea cifrei de afaceri referitoare la tarife și la zboruri de întoarcere în calcularea valorii vânzărilor;

- în al doilea rând, Comisia a săvârșit erori vădite în aprecierea gravității încălcării prin nerespectarea Regulamentului 1/2003, a Orientărilor privind calcularea amenzilor și a principiului proporționalității;
- în al treilea rând, Comisia a încălcat Regulamentul 1/2003, Orientările privind calcularea amenzilor și principiul proporționalității prin faptul că a luat în considerare regimurile de reglementare ca circumstanțe atenuante pentru o reducere a amenzii cu numai 15 %;
- în al patrulea rând, Comisia a încălcat obligația de motivare în legătură cu calcularea amenzii, contrar articolului 296 TFUE și articolului 41 din Cartă.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269).

Acțiune introdusă la 1 februarie 2011 — Omnis Group/Comisia

(Cauza T-74/11)

(2011/C 95/16)

Limba de procedură: româna

Părțile

Reclamantă: Omnis Group Srl (București, România) (reprezentant: D.-A.-F. Tarara, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Admiterea prezentei acțiuni în anulare împotriva deciziei pronunțate de pârâtă la 1 decembrie 2010 în cazul COMP/39.784 –Omnis/Microsoft);
- Trimiterea cauzei pârâtei spre soluționare;
- În secundar, păstrarea cauzei spre soluționare de Tribunal și admiterea plângerii reclamantei.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii formulate, reclamanta solicită, conform articolului 263 TFUE, anularea deciziei pronunțate de pârâtă la 1 decembrie 2010 în cazul COMP/39.784 –Omnis/Microsoft, prin care se respinge plângerea înaintată de reclamantă cu privire la un pretins comportament anti-concurențial al Microsoft.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că refuzul pârâtei de a investiga abuzurile companiei Microsoft pe piața EAS/ERP (Entreprise Application Software/Entreprise Resource Planning) se bazează pe o motivare netemeinică și nefondată.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că pârâta a apreciat în mod greșit importanța cazului, ajungând la concluzia netemeinică, nelegală și nefondată că subiectul adus în discuție de reclamantă nu prezintă interes pentru UE.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că decizia pârâtei de a nu da curs plângerii reclamantei este nefondată și nelegală, încălcând drepturile acesteia din urmă.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că decizia pârâtei a fost luată fără a avea documente de natură a demonstra susținerile Microsoft, astfel că prin această decizie comportamentul anti-concurențial adus în discuție în plângerea de pusă continuă, dezvoltarea reclamantei fiind astfel blocată.

Acțiune introdusă la 31 ianuarie 2011 — Truvo Belgium/OAPI — AOL (TRUVO)

(Cauza T-77/11)

(2011/C 95/17)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Truvo Belgium (Antwerpen, Belgia) (reprezentant: O.F.A.W. van Haperen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: AOL LLC (Dulles, Statele Unite)

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 7 noiembrie 2010 în cauza R 923/2009-2 și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „TRUVO”, pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 38, 41 și 42 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 5560099.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: înregistrarea nr. 4756169 a mărcii figurative comunitare „TRUVEO”, pentru servicii din clasa 42.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru toate serviciile contestate din clasele 38 și 42 și respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare pentru toate serviciile contestate.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: reclamanta consideră că decizia atacată încalcă articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului și nu este motivată corespunzător sau nu îndeplinește cerințele legale de procedură europeană, întrucât camera de recurs a săvârșit o eroare (i) în compararea serviciilor, (ii) în compararea semnelor, (iii) în evaluarea publicului relevant și (iv) în aprecierea riscului de confuzie.

Acțiune introdusă la 14 februarie 2011 — Bamba/Consiliul

(Cauza T-86/11)

(2011/C 95/18)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Nadiany Bamba (Abidjan, Coasta de Fildeș) (reprezentant: P. Haïk, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Declararea admisibilității acțiunii formulate de doamna Nadiany Bamba;
- anularea Regulamentului (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Coasta de Fildeș;
- anularea Deciziei 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC a Consiliului de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire, în măsura în care o privește pe reclamantă;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată în temeiul articolelor 87 și 91 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe o încălcare a drepturilor la apărare și a dreptului la un proces echitabil prevăzute la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolele 6 și 13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), în măsura în care actele atacate:

- nu ar prevedea nicio procedură care să permită să se asigure reclamantei exercitarea efectivă a drepturilor la apărare, în special a dreptului de a fi ascultat și a dreptului de a beneficia de o procedură care să îi

permită să solicite în mod util eliminarea sa de pe lista persoanelor vizate de măsurile restrictive;

- nu ar prevedea comunicarea în niciun moment a unei motivări detaliate a înscrierii pe lista persoanelor care fac obiectul unor măsuri restrictive;
- nu ar prevedea notificarea în niciun moment către persoana interesată a căilor și a termenelor de atac împotriva deciziei de înscriere pe listă.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe o încălcare a dreptului fundamental la respectarea proprietății, prevăzut la articolul 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 15 februarie 2011 — AH/Comisia

(Cauza F-76/09) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Asigurări sociale — Articolele 72 și 76a din statut — Dispoziții generale de aplicare — Situație de dependență — Soțul supraviețuitor al unui funcționar pensionar — Respingerea cererii de suportare integrală a cheltuielilor aferente unui infirmier și de acordare a unui ajutor financiar — Acțiune tardivă — Inadmisibilitate)

(2011/C 95/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: AH (Wavre, Belgia) (reprezentant: J. Temple Lang, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Martin și J. Baquero Cruz, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare a deciziei din 22 iunie 2009 de respingere a cererii reclamantei de rambursare integrală a cheltuielilor determinate de tratamentul bolii acesteia

Dispozitivul hotărârii

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. AH suportă toate cheltuielile de judecată.

⁽¹⁾ JO C 297, 5.12.2009, p. 36.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 15 februarie 2011 — Marcuccio/Comisia

(Cauza F-81/09) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Alocație de invaliditate — Eroare de calcul — Plata restanțelor — Dobânzi de întârziere datorate — Rata aplicabilă — Capitalizare anuală — Prejudiciu material și moral)

(2011/C 95/20)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și C. Berardis-Kayser, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei de respingere în parte a cererii reclamantului de obținere a dobânzilor de întârziere aferente plății alocației de invaliditate care i-a fost acordată

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și un sfert din cheltuielile de judecată efectuate de domnul Marcuccio.
3. Domnul Marcuccio suportă trei sferturi din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 312, 19.12.2009, p. 44.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 8 februarie 2011 — Skareby/Comisia

(Cauza F-95/09) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Hărțuire morală din partea superiorului ierarhic — Articolele 12a și 24 din statut — Cerere de asistență — Termen rezonabil — Punct de plecare — Durată)

(2011/C 95/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Carina Skareby (Louvain, Belgia) (reprezentanți: S. Rodrigues și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și J. Baquero Cruz, agenți)

Obiectul

Cererea privind anularea deciziei reclamantei de a nu iniția o investigație privind hărțuirea morală a cărei victimă ar fi fost reclamanta

Dispozitivul

1. Anulează decizia Comisiei Europene din 4 martie 2009, privind refuzul de a iniția o investigație administrativă privind fapte invocate de hărțuire morală al căror autor ar fi fost unul dintre foștii superiori ierarhici ai doamnei Skareby.
2. Comisia Europeană suportă totalitatea cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 24, 30.01.2010, p. 81.

A acțiune introdusă la 7 februarie 2011 — Nieminen/Consiliul

(Cauza F-8/11)

(2011/C 95/22)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Risto Nieminen (Kraainen, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei AIPN de a nu îl promova pe reclamant la gradul AD 12 în cadrul exercițiului de promovare 2010

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei AIPN din 26 octombrie 2010 de respingere a reclamației reclamantului privitoare la nepromovarea sa la gradul AD 12 în cadrul exercițiului de promovare 2010;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei AIPN de a nu îl promova pe reclamant la gradul AD 12 în cadrul exercițiului de promovare 2010;

- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

A acțiune introdusă la 7 februarie 2011 — Bojinova și Ghiba/Comisia

(Cauza F-10/11)

(2011/C 95/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Silvia Bojinova (Bruxelles, Belgia) și Dorina Maria Ghiba (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor comisiilor de evaluare din cadrul concursurilor COM/INT/EU2/10/AD5 și COM/INT/EU2/AST3 de respingere a candidaturilor reclamantelor pentru motivele că acestea nu îndeplineau condițiile de eligibilitate stabilite în anunțurile de concurs.

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei din 11 mai 2010 a comisiei de evaluare privind respingerea candidaturii doamnei Silvia Bojinova în cadrul concursului COM/INT/EU2/10/AD5, precum și a deciziei confirmative a AIPN din 26 octombrie 2010 de respingere a reclamației corespunzătoare formulate la 6 august 2010;
- anularea deciziei din 10 mai 2010 a comisiei de evaluare privind respingerea candidaturii doamnei Dorina Maria Ghiba la concursul intern COM/INT/EU2/AST3, precum și a deciziei AIPN din 26 octombrie 2010 de respingere a reclamației corespunzătoare formulate la 4 august 2010;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Tribunalul Funcției Publice

2011/C 95/19	Cauza F-76/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 15 februarie 2011 — AH/Comisia (Funcție publică — Asigurări sociale — Articolele 72 și 76a din statut — Dispoziții generale de aplicare — Situație de dependență — Soțul supraviețuitor al unui funcționar pensionar — Respingerea cererii de suportare integrală a cheltuielilor aferente unui infirmier și de acordare a unui ajutor financiar — Acțiune tardivă — Inadmisibilitate) 13
2011/C 95/20	Cauza F-81/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 15 februarie 2011 — Marcuccio/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Alocație de invaliditate — Eroare de calcul — Plata restanțelor — Dobânzi de întârziere datorate — Rata aplicabilă — Capitalizare anuală — Prejudiciu material și moral) 13
2011/C 95/21	Cauza F-95/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 8 februarie 2011 — Skareby/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Hărțuire morală din partea superiorului ierarhic — Articolele 12a și 24 din statut — Cerere de asistență — Termen rezonabil — Punct de plecare — Durată) 13
2011/C 95/22	Cauza F-8/11: Acțiune introdusă la 7 februarie 2011 — Nieminen/Consiliul 14
2011/C 95/23	Cauza F-10/11: Acțiune introdusă la 7 februarie 2011 — Bojinova și Ghiba/Comisia 14

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

